ଜୟଗୁରୁ

ଗୀତଖାତା - ୨ (ବିଭାଗ ସୂଚୀ)

(ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂଗୀତ)

LAST UPDATED: JULY 2018

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ

ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ପ୍ରାର୍ଥନା

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ
ଅନ୍ତରରେ ମୋର ପ୍ରେମପ୍ରୀତି
ଅଭୟ ବାଣୀ
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ
ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର
ଆଜି ମୁଁ କହିବି ଭରା ମନ କଥା
ଆଜି ରାତି ପାହି ହେବ କାଲି ସକାଳ
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ
ଆଦର ଦିନେ ତ କରିନାହିଁ ପ୍ରଭୁ
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି
ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା
ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ
ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର
ଏ ଦେହକୁ ତୁମ ମନ୍ଦିର
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ
ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର
ଏ ମନ ଭାବେ କେତେ
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର
ଏ ସଂସାର ରଙ୍ଗମଞ୍ଚେ କରିବାକୁ ଅଭିନୟ
ଏଇ ଜୀବନେ ଠାକୁର ତୁମେ ଏକା ନିଜର
ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା
ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା
ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି
ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗା ଘରେ
ଏ କେମିତି ବନ୍ଧନ
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ପ୍ରିୟ
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି
କନ୍ନଡ ସଂଗୀତ - ତଦେ ନିନୁ ଦୟାମୟନୁ
କରୁଣା ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଭିଖାରି
କରୁଣା ସାଗର ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର
କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିଂପା ବନ୍ଧୁଠାରେ
କାଜ୍ କିରେ ତୋର ବେଦ୍-ବିଚାରେ
କାଲି ମୋର ଥିଲ ଆଜି ବି ରହିଛ
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି
କି ଦେଇ ପୂଜିବି କହ
କି ଦିଏ ପୂଜିବ ଗୁରୁ ଉପଚାର ପାବ କୈ

କେଡେ ଭାଗ୍ୟ ମୋର
କେଡେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର
କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ
କେତେ ଭୁଲାଉଛୁ ମାଆ
କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର
କେବେ ହେବି ହରିଧନେ
କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର
କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଉଡମଣି
ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ
ଖୋଜିହେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର
ଗୁରୁ କେମନ ଧନ
ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ
ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି
ଗୁରୁଦେବ ଦୟା କର ଅଧମ ସନ୍ତାନେ
ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ
ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ
ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ
ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ
ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି
ଚରଣ ସେବାରେ ନିତିଦିନ ବିତୁ
ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର
ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ଚିନ୍ତାମନୁ ବରଜ (ମନବାଇ)
ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ
ଛୋଟ ଫୁଲଟିଏ କର ହେ ଠାକୁର
ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ
ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର
ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି
ଜୀବ ଥିବା ଯାଏ ଦେବ
ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ
ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ
ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ
ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି
ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ
ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ
ଝରା ଲୁହ ସବୁ ଶୁଖିଗଲେ ଯାଉ
ଟିକି ମୋର ନାଆଟି
ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି
ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ
ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ
ତୁମ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ତୁମ ଦୟା ଦାନେ ଜୀବନ କୁସୁମ
ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି
ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ
ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି
ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି
ତୁମରି ପୂଜାର ଆବରଣ ତଳେ
ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ
ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା
(ତୁମେ) କେତେ ସତେ ଆପଣାର
ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର
ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣ୍ଠି ରତନ
ତୁମେ ପରାଣପ୍ରିୟ ଠାକୁର

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା
ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି
ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର
ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ
ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ
ତୁମେ ମୋ ଗତି ତୁମେ ମୁକତି
ତୁମେ ମୋ ଭଙ୍ଗା ବୀଣାର ସୁର ମୂର୍ଚ୍ଛନା
ତୁମେ ମୋ ହୃଦର ତପନ କିରଣ
ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ
ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜି ଆଣିଛ ଠାକୁର
ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ
ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ
ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ
ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର
ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର
ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି
ଦୟାମୟ, ଶୁଣିବା ହେଉ ଗୁହାରି
ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ
ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ
ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର
ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ ! ମୋର ଗଳାର ହାର
ଦୀନ ବାନ୍ଧବ ହେ! ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ
ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର
ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ
ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର
ଦୁଃଖ ବୋଲି ଜାଣୁ ନାହିଁ
ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି
ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ
ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର
ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ
ଧନ୍ୟ ହଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର
ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର
ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ
ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର
ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ
ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ
ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି
ନିଅ ପ୍ରଭୁ ହାତ ଧରି
ନିଝୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲି
ନିରାଶ ନ କର ଆଜି
ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !
ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା
ପଞ୍ଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି
ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି
ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ମିନତି ଆମର
ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି
ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି
ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ
ପାଇ ନାହିଁ ଭଲ ଦିନେ ମୁଁ ତୁମକୁ
ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର
ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି
ପୁଣ୍ୟ ନଦୀର ଧାରେ ରେ
ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର
ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର
ଫୁଲ ଚନ୍ଦନର ପୂଜା ଉପଚାର
ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି
ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି
ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ
ପ୍ରଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ
ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ
ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ
ପ୍ରଭୁ ହେ ! ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ
ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ
ପ୍ରାଣନାଥ ! ଆଜି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ
ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ରେ! ମୁଖ ଫିଟାଇ ଦୁଃଖ
ପ୍ରିୟ ହେ! ନିଅ ପ୍ରଣତି
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର
ପ୍ରିୟତମ ! ତୁମେ ସିନା ଏକା ମୋ ଭୂଷଣ
ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ
ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ
ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ
ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ
ବନ୍ଧୁ! ଜୀବନ ସଙ୍ଗାଳି ତୁମେ ମୋର
ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ
ବନ୍ଧୁ ତୋ ପ୍ରେମ ଡୋରି ଲଗାଇ
ବନ୍ଧୁ ହେ! ଆଉ ତ ଛାଡିବି ନାହିଁ
ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ
ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି
ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ
ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର
ବାସନା ମୋହର ନାଥ
ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି
ବିତୁଁ ନିଶିଦିନ ସେବାରେ ତୁମର
ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ
ବିଶ୍ୱାସଟି ମୂଳ ଯାହାର ଧନ୍ୟ ସେହି
ଭକତି-ପ୍ରଦୀପ ଜାଳିଦିଅ ଦେବ
ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ
ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ
ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ
ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର
ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ
ଭବେର ଘାଟେ ଦିଛେନ ଖେୟା
ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ
ଭାସି ଚାଲ ମନ ମହାକାଳର ତରଙ୍ଗେ
ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ
ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ
ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ
ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ
ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି
ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ

ମଥା ଛୁଇଁ ମୋହର ତୁମେ କହିଲ
ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା
ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ
ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି
ମନ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଇ
ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ
ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ
ମନର ଠାକୁର ଆଜି
ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ
ମନଭୋଲା ଚପଲାର ମତ ଘୁରେ ମରୋନା
ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର
ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା
ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ
ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା
ମହକ ନ ଥିବା ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ
ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର
ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ
ମାଗୁଛି ପତାଇ ହାତ ମୋର ଦୁଇ
ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ
ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର
ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା
ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ
ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ
ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ
ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ
ମୁଁ ଯେ ନୀଳ କଇଁ
ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା
ମୋ ଆକୁତି ଶୁଣ ଦିଅଁ
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ
ମୋତେ ଆଜି ତୁମେ କୁହ ଠାକୁର
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ
ମୋ ଭିଜା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇ
ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ
ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ
ମୋତେ ଆଜି ତୁମେ କୁହ ଠାକୁର
ମୋତେ ଆନନ୍ଦଧାମେ ପଥ
ମୋତେ କମଳ କୋମଳ ଚରଣେ
ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ
ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି
ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ
ମୋର ମଥା ନତ କରି
ମୋକ୍ଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ
ଯାହା କର ହେ ଜଗତ ସାଇଁ
ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ
ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା
ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର
ଶୁଣ ମୋର ମନ ଗୁହାରି
ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାତିଛି
ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ
ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର
ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ
ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ
ସତ କହ, ସତ କହ ମୋତେ
ସପତ ସାଗର ସରଜିଛି ଯିଏ
ସବୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଲୀଳା
ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ
ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ
ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ
ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ
ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି
ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ
ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି
ସେ ତ ସକଳ ସାଧନ ଧନ ରେ
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି
ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ
ସେହି ଭାବ ଦିଅ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ !
ଲୋଟୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ
ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ
ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!
ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର
ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ
ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

ବନ୍ଦନା

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର
ଅନୁପମ ରୂପଠାଣି ହେ ଠାକୁର
ଅଭିନନ୍ଦନଂ ଘେନ ବନ୍ଦନଂ
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ
ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ
ଆଜି ଏ ଶୁଭଲଗନେ
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା
ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି
ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ
ଏ ନୟନ, ଅନା ଅନା
ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ
ଏଇ ପରା ସେଇ ଦୟାନିଧି ସଙ୍ଗୀତ
କରୁଣାମୟ ହେ କରୁଣା ସାଗର
କି ଶୋଭାରେ ଆଜି
କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ
କୋଟି କଣ୍ଠ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି
କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର
କୋଟି କୋଟି ଜନ ମନ ସୁଖଶାନ୍ତି
କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ
ଗଙ୍ଗା-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉତ
ଗୁରୁ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣତି ଢାଳେ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ
ଘନ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ ମୂରତିଙ୍କୁ ଦେଖି
ଘେନ ବନ୍ଦନ
ଚନ୍ଦନ ଚର୍ଚ୍ଚିତ କାନ୍ତି କଳେବର
ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ
ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ
ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜ୍ଜନ ବନ୍ଦନ ହେ
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ
ଜୟ ଶିବଶଂଭୁ ନିଗମେଶ୍ୱର
ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି
ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ
ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି
ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି
ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ
ନମୋ ନମୋ ନମଃ ପ୍ରଭୁ
ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ
ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ
ନାରାୟଣ ! ଘେନ ବନ୍ଦନ
ନିଗମ ତାରକଂ
ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ
ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ଜଗତାଧାର !
ପ୍ରଣତି ଘେନ ପଦେ ମଙ୍ଗଳମୟ
ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ !
ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ
ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ
ବନ୍ଦନ ଘେନ ପ୍ରିୟତମ ତବ
ବନ୍ଦନ ଘେନ ସୁନ୍ଦର ତବ
ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ
ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ
ବନ୍ଦନା ଘେନା କର
ବନ୍ଦନଂ ଦେବ! ବନ୍ଦନଂ
ବନ୍ଦନ ନିଅ ଦେବ! ବନ୍ଦନ ନିଅ
ବନ୍ଦେ ନିଖିଳ ମାନସ ତବ
ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ
ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍
ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ
ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ
ବରଣ କରି ଶଙ୍କର
ଭଜରେ ମନ ନରାକାର ପରଂବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ
ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା
ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ
ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର
ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର
ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ
ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେଡେ ରୁଚିର
ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ
ସ୍ମରରେ ମନ ! ନିଗମାନନ୍ଦ
ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର
ସୁନ୍ଦରଠାରୁ ସେ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର
ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ
ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ
ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ
ହେ ଠାକୁର ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ମୋର
ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!
ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର
ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ
ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର
ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ
ହେ ମହାନ, ମହିମାବନ୍ତ ମହାବାହୁ
ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ
ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ
ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାତ୍ପର

ମହିମାଗାନ

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ
ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର
ଆହେ ପରାଣ ଧନ
ଏ ନୟନ କି ହେରିଲା ଉପମା ତାର
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ
କି ଭାଷାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇବି ମୋର
ଗୁରୁ ଏକା ପତିତପାବନ
ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ
ଚରଣ ତଳରେ ତୋର
ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମ କୀର୍ତ୍ତନ
ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ
ଜୟ ଜଗଦୀଶ ହରେ
ଜୀବନର କଳପନାର
ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ
ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ
ପରଶ ତୁମର ପ୍ରଭୁ କେତେ ସରସ
ପ୍ରଭୁ! ତୁମେ ପ୍ରଭାତର ପ୍ରଥମ କିରଣ
ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ
ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି
ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଘେନ
ଭାବ-ରାଇଜର ମଉଡମଣି ସେ
ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ
ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ
ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ
ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ନାମ ମାହାତ୍ମ୍ୟ

ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ
କଣ୍ଠ ଭରି ତୁ କର
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ୍ଠ ହାର
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର
ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁନ୍ଥରେ ମନ
ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ
ଗୁରୁ ନାମ୍ କର ସାଧନା
ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ
ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ
ଗୁରୁନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ
ଗୁରୁନାମ ରଟରେ ମନ
ଗୁରୁନାମ ସାଗର ବାରିରେ
ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଦିନ ତୋମାର ଆନନ୍ଦେ ଯାବେ ଜପଲେ ଗୁରୁର୍
ନାମ ଭଜୁ ଥା'ରେ ମନପକ୍ଷୀ ହେଳା ନ କରି
ବୋଲ ମନ, ଜୟଗୁରୁ ବୋଲରେ
ଭଜରେ ଭଜ ଗୁରୁଗୋବିନ୍ଦ
ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ
ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ
ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ସଂଘଶକ୍ତି

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ
ସଂଘସେବୀ ଭକ୍ତଗଣ

ସେବା ପ୍ରାର୍ଥନା

ମୋତେ ସେବକ ପଣରେ ରଖ ହେ ଠାକୁର
ମୋତେ ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ଠାକୁର

ହେ ବିଶ୍ୱସେବକ ଶିରୋମଣି !
ମାଗୁଛି ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ସେବା କରି

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା

ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର
ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି

କ୍ଷମାନିଧି ! କ୍ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ

ସ୍ତୁତି ଚାରଣ

କଣ୍ଟକମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତ
ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା
ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ମୋତେ ସେଇ ରାଇଜକୁ ନେଇଯାଅ
ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶେଷ ଗାନ

କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର
ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ
ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି
ଭାଙ୍ଗିଲା ମେଲା ବିଦାୟ ବେଳା

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି
ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ବିଦାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ
ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ
ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ
ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ
ଦେବେର ଦୁର୍ଲଭ ତବ

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ
ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର
ବିଦାୟ ବେଳାରେ
ଯନ୍ତ୍ର, ମନ୍ତ୍ର, ତନ୍ତ୍ର ନ ଜାଣେ ମୁଁ ଯେ

ରାସ ଗୀତିକା (ପ୍ରାର୍ଥନା)

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହ୍ନୁ
ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୁରଲୀ ବାଜିଲା
ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମାତୃ ଜଣାଣ

କଣ୍ଠେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'
ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ଦୟାମୟୀ ମା ବୋଲି ଗୋ